

Stezka sv. Františka

Tento sloup zve k zastavení. Vidíme zde to, co budeme potkávat během celé stezky: symbolické znázornění, citát z Písma a sloku z Hymnu na stvoření od sv. Františka. Vidíme zde kopii Nejsvětější Trojice, která je uctívána v kostelíku Svatého Ducha na konci údolí Aurina.

Sv. František velice miloval přírodu, a tak začíná svůj zpěv chválou na stvoření celého světa. Biblický verš je zde přáním poutníkům: „Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství Svatého Ducha, ať je s vámi se všemi.“ (2 Kor 13,13)

Die Gnade Jesu Christi, des Herrn.
die Liebe Gottes und die Gemeinschaft!

des Heiligen Geistes
sei mit euch allen! (2 Kor 13,14)

1. Trojjediný Bůh

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství svatého Ducha, ať je s vámi se všemi. (2 Kor 13,13).

Bože Otče, Stvořiteli světa,
chválíme Tě a děkujeme Ti,
že jsi nám daroval svého
Syna, našeho Pána Ježíše
Krista, skrze něhož máme
přístup k Tobě
a život v plnosti.

Ježíši Kriste, Vykupiteli
světa, děkujeme Ti za Tvoji
nekonečnou lásku,
která nás vykoupila z našich
hříchů. Chválíme Tě za Tvé
milosrdenství, které nám
přináší naději a pokoj.

Duchu Svatý, Utěšiteli
a Posvětiteli,
chválíme Tě a děkujeme Ti
za Tvoji přítomnost,
která nás vede a posiluje na
naší cestě víry. Prosíme Tě,
naplň nás svou milostí,
abychom žili v jednotě
a lásce, jako pravé
společenství věřících.

Nejsvětější Trojice, jediný
Bože, velebíme Tě a
uctíváme, že jsi láska
dokonalejší než naše
chápání. Prosíme, zůstaň
s námi, abychom vždy cítili
Tvoji blízkost a mohli svědčit
o Tvé slávě. Amen.

2. Místo k rozjímání: Slunce

Na velkém kameni jsou vytesaná slova příslibu z knihy proroka Izaiáše: „Tvé slunce už nezapadne“ (Iz 60,20). Toto místo bylo vybráno, protože slunce, když zapadá, svítí přesně na pozlacenou kouli. Naše slunce Pán Ježíš Kristus však už nezapadá. Slunce bylo pro bratra Františka: „Můj pan bratr slunce“, kterého považoval za nejkrásnější stvořenou věc a obraz Boží krásy.

František z Assisi byl člověkem, který tak, jako nikdo jiný připomínal Krista. Byl úplným centrem Krista. Romano Guardini o něm píše: „Když se díváme na sv. Františka, myslíme na Krista, ať už chceme nebo ne.“

3. Sestra voda

Dospěli jsme na místo v přírodě, které je obzvláště pěkné. Jsme lehce mokří, ale co na tom záleží! Kristus na kamenném bloku dává žíznivým a hladovým vodu života: Je tam matka se synem, otec je podpírá, zavalitý muž se ho chytí a skoro jakoby ho škrtil, zatímco nějaký chudák s miskou vedle sebe natahuje svou prosící ruku. Je to moderní znázornění Ježíšova srdce. Slova Písma se k nám obracejí takto: „Kdo žízni, ať přijde ke mně.“ Žízeň, tu máme. Ale hledáme vždy na správném místě?

Mezizastavení:

Sv. František a Panna Maria (Porciunkule)

Vidíme Marii s Ježíškem, který dává kostel Porciunkuli sv. Františkovi. František byl velkým ctitelem Panny Marie. Tomáš z Čelana píše: „On zahrnul Ježíšovu matku nevýslovnou láskou, protože nás učinila bratry vznešeného Pána.“ Porciunkulský lesík byl světcovým oblíbeným místem. Zde se stále znovu vracel, zde přijal sv. Kláru do řádu a zde žil se svými bratry. Jsou známé odpustky spojené s Porciunkulí, o něž požádal papeže ve jménu Pána Ježíše. V Porciunkuli pak zemře v nesmírné chudobě.

PORTIUNCULA

4. Bratr oheň

František mluví o ohni jako o bratru. On sám je po právu nazýván „bratr oheň“ protože hořel pro Krista a tento vnitřní oheň ho stravoval a učinil ho zralým pro předčasnou smrt, jež ho definitivně spojila s Kristem. František zažehl oheň v srdcích mnoha lidí. Vidíme zde vpředu ohniště, kterému dělá kulisu skála, z níž šlehá oheň Ducha svatého na apoštoly.

5. Měsíc a hvězdy

Vysvětlení tohoto místa k rozjímání je dáno žalmem osmým. Můžeme zde vidět dvě postavy, které s pohledem upřeným na měsíc a hvězdy zvedají své ruce k Bohu Stvořiteli. Jestliže se podíváme víc zblízka, můžeme vidět sami sebe ve skle, které odráží a dává nám otázku slovy žalmu „Co je člověk?“

Existuje jedno rčení: „Musíme žít dlouho, abychom se stali lidmi.“ Sv. František nežil dlouho, ale využil tohoto času, aby ze svého života udělal něco krásného a velikého. Byl člověkem a skrze něj se stal svět více lidským.

6. Místo k rozjímání: Pokoj (mír)

Příroda umístila tento zlomený balvan zde jako základ pro znázornění tématu pokoje. Jsou na něm znázorněny dvě postavy vyčerpané bojem, které podávají ruku jedna druhé a usmiřují se.

„Blahoslavení tvůrci pokoje, protože oni budou nazváni Božími syny“ (Mt 5,9).

František byl tvůrcem pokoje.

„Pokoj a dobro“ byl také jeho pozdrav a přání.

Mezizastavení:

Rodina sv. Františka z Assisi

Skupina "Tobi" pověřila sochaře a umělce Jakoba Oberhollenzera, rodáka z údolí Aurina (Arn), vytvořením sochy na téma rodina. Dílo představuje dítě, které se otočilo zády ke svým rodičům a chystá se je opustit: symbolizuje jak rodinu Bernardone z Assisi, tak Svatou rodinu z Nazareta, stejně jako jakoukoliv dnešní rodinu.

Matka Jana Pica

Je zobrazena jako urozená, důstojná, elegantní dáma. Předpokládá se, že pocházela z Francie. S láskou vychovávala Františka, uvedla ho do světa zámožné a nákladné městské buržoazie. Projevila pochopení pro Františka a bránila ho, když se vydal novými cestami, což dokázala jen s hlubokou láskou a za cenu velkého utrpení.

Město Assisi, jako výraz vděčnosti vůči ní a jejímu manželovi, jim věnovalo památník uprostřed města před rodným domem. Oba zažili s Františkem velké potíže a zaslouží si proto úctu a respekt. Vidíme je v rozpacích, zvedají ruce, jako by chtěli říci: udělali jsme vše, co bylo v našich silách, nyní ať tě ochrání Nebe.

Otec Petr Bernardone

Je zobrazován jako bohatý a hrdý obchodník, který však zažil velké zklamání se svým nejstarším synem Františkem. Chtěl mu poskytnout krásný a blahobytný život.

Na začátku se František jako bezstarostný mladík skutečně zdál směřovat tímto směrem, ale potom se vše radikálně změnilo, což bylo v rozporu s otcovými sny.

Nemohl bezmocně přihlížet tomu, jak jeho syn svévolně začal rozdávat a promrhávat rodinný majetek. Byl ještě více zahanben a zoufalý, když celé Assisi jeho syna zesměšňovalo a považovalo ho za blázna a když veřejně prohlásil, že se všeho vzdává, a dokonce vrátil i své šaty otci.

Syn František

Jeho tvář vypadá mnohem starší, než se očekávalo. Už to není dítě, ale muž s vážným pohledem, který už zažil různé zkušenosti. Možná mu lze číst ve tváři i nějakou tvrdohlavost, která vychází z přesvědčení, že "ti dva staroušci" za ním nechápou, že jsou už příliš staří na to, aby chápali nové časy, jak se to děje u mnoha mladých lidí všech dob. Jedna otcova ruka se natahuje dolů, jako by se chtěla usmířit, ale syn ji již nebere v potaz. Otáčí se zády k rodičům a připravuje se opustit domov po dlouhých vnitřních napětích.

Se svěřenými rameny nechává spustit své ruce, nezdvihá je nahoru jako jeho rodiče. Bůh ho v tuto chvíli nezajímá.

Při vzpomínce na rodinu sv. Františka je také dobré připomenout si situaci rodiny dnes. Rodina vždy byla a nadále zůstává základním kamenem společnosti. V naší době je téměř vše zpochybňováno, ale také je vynakládáno mnoho úsilí na podporu rodiny, a také církve se snaží přispět svým dílem.

A wooden sculpture of three figures, likely the Pica family, is displayed within a wooden frame. The figures are carved from light-colored wood and are dressed in long, simple robes. The figure on the left is a woman with her hands raised in a gesture of prayer or blessing. The figure on the right is a man with a beard, also with his hands raised. In the center is a smaller figure, a child, standing with arms slightly out. The entire sculpture is set within a rustic wooden frame made of vertical posts and horizontal beams. The background shows a natural setting with trees and foliage.

PICA PIETRO BERNARDONE
FRANCESCO

7. Matka země

Skulptura vyjadřuje sedmý den stvoření: Bůh stvořitel je jako centrální bod. Pod ním je strom života, na boku jsou Adam a Eva, a z druhé strany jsou jako zástupci zvířecího světa znázorněni živočichové, kteří jsou tu pro nás: ryby, kohout, kozel, ovce, kráva, vepř, kůň a ptáci. Na kmeni stromu je vidět pokušitel v podobě hada. Nicméně za Bohem Otcem je kříž, který upoutává pozornost na budoucí vzkříšení. Malá zahrada uprostřed lesa s obrazem Matky země nám připomíná, že máme chránit přírodu a respektovat všechny tvory jako stvořené spolu s člověkem.

LAUDATO SIME
SIGNORE PER SORA
NOSTRA MATER TERRA
LA QUALE NI BUSTENTA
EGOVERNA E PRODIGE
DIVERSI FRUCTI E
COLORATI FLORE
E HERBA.

CELOBY SEIST DU,
MEIN HERK, FÜR UNSERE
MUTTER ERDE, DIE UNS
ERHÄLT UND LENKT UND
VIELFÄLTIGE FRÜCHTE
HERVORBRINGT MIT
BUNTEN BLUMEN UND
KRÄUTERN.

8. Bratr vítr

Korouhev připomíná vítr. Pod ní nacházíme vyobrazeny na čtyřech vyřezávaných deskách práce, které se vztahují ke čtyřem ročním obdobím. Nicméně sv. František mluví o „každém čase“, protože pro něj existuje jen dobrý čas. Místa k sezení zvou k odpočinku po rychlém výstupu.

Je to místo k poděkování za četné zdroje energie, z velké části ještě nevyužité, za bratra vítr, sestru vodu a bratra slunce.

ER LÄSST SEINE SONNE SICHEN ÜBER ALLE DIE RECHTEN UND
ER LÄSST REGNEN ÜBER GERECHTE UND UNGERECHTE (Mt 5:45)

9. Sestra smrt

Symbolická brána v podobě oblouku zve k jejímu projití. Symboly vyřezané v zárubních připomínají nelítostně naši pomíjivost: přesýpací hodiny skoro přesypané a kolo života, na němž jsou vyobrazeny údobí života. Smrt otáčí nemilosrdně kolem a na konci jí všichni podlehnou. Jsou tu však znázorněny také symboly vykoupení skrze kříž a vzkříšení.

Ani sv. František nezakoušel radost ze smrti. Jeho problémem však byla „druhá smrt“ tak, jak ji nazývá ve svém Hymnu na stvoření. Pro něj je důležité, aby tento život skončil dobře a aby mohl pokračovat blažeností na druhé straně.

Ich habe vor dir eine Tür geöffnet, die
niemand mehr schließen kann (Off 3,8)

Závěr Hymnu na stvoření

Toto poslední zastavení přebírá myšlenku prvního. Sv. František nás zve, abychom se spojili ve chvále vůči Bohu dříve, než vstoupíme do kaple sv. Františka a sv. Kláry: „Chvalte a oslavujte mého Pána, děkujte a služte mu s velkou pokorou.“ K tomu se také hodí poslední verš 150. žalmu: „Všechno, co dýchá, ať chválí Hospodina! Aleluja!“ Došli jsme do cíle své poutě. Nacházíme se před bývalou hradní kaplí zhruba z 11. století, která nám připomíná sv. Damiána a je zasvěcená sv. Františkovi a sv. Kláře. Voda z horského pramene před kaplí nám přijde vhod.

Kaple sv. Františka a sv. Kláry

Dříve než vstoupíme do kaple, můžeme ještě pozdravit Pannu Marii, jejíž znázornění sem bylo dopraveno ze Santiaga de Compostela. Uvnitř kaple je vše jednoduché a připomíná Assisi. Kaple byla předtím zchátralá, uprostřed ní rostly tři majestátní stromy. Naštěstí se jí podařilo zachránit a vrátit do

původního stavu. Na první pohled zaujme dvojitá socha sv. Františka a sv. Kláry celá ze dřeva, jen svatostánek ve tvaru želvy je bronzový a připomíná Františkovu lásku ke všem zvířatům. Želva zde chrání svým krunýřem eucharistický chléb (eucharistického Krista).

Socha sv. Františka a sv. Kláry

Oba svatí jsou vydlabaní z jednoho kmene. Sv. František, který byl spíše menší postavy, je zde znázorněn jako vysoký. Sv. Klára je v jeho stínu. Sv. Klára drží v pravé ruce monstranci, zatímco její levá ruka ukazuje láskyplně na lidi dole. Je zde jakýsi kruh, který začíná u sv. Františka, jde vzhůru přes sv. Kláru a její ruku a pokračuje dál směrem dolů, kde končí u dvou dnešních lidí.

Krypta sv. Damiána

Kdo sestoupí do prostoru pod kaplí, je překvapen věrnou reprodukcí kříže sv. Damiána. Toto umělecké dílo osvětlené reflektorem zve k posazení se na prostých lavičkách a k rozjímání. Před námi na kameni září zlaté písmeno „tau“. Tento znak je posledním písmenem hebrejské abecedy. Je citováno v knize proroka Ezechiela, kde se mluví o obyvatelích Jeruzaléma, kteří jsou označeni písmenem „T“ a díky tomuto znamení jsou ušetřeni. František zvolil písmeno „T“ za symbol své komunity a dal ho jako požehnání na své poustevny ve Fontecolombo a na veřejné dopisy. Sv. František v něm viděl symbol vykoupení a spásy. Toto znamení nás provázelo po celou cestu až sem.

Kříž sv. Damiána

Tento kříž znázorňuje Krista z pohledu východní církve jako vítěze. Za otevřenou náručí Krista můžeme vidět tmavý hrob, napravo a nalevo pak jsou vidět ženy, které přicházejí ke hrobu a andělé, kteří ukazují na Pána. Nahoře nad hlavou vidíme Pána Ježíše obklopeného anděly, jak s vítězným křížem v ruce vystupuje směrem k Otci, znázorněného v podobě žehnající ruky. Po obou stranách Ukřižovaného jsou ve velkém vyobrazení čtyři jeho přátelé: Marie, Jan, Marie Magdalská a Josef z Arimatie. Kromě toho jsou tam ještě tři malé postavy a na pozadí pak matně někteří apoštolové.

Na tabuli vedle kříže je napsána ve třech jazycích známá otázka sv. Františka: „Pane, co chceš, abych udělal?“ Tuto otázku položil ve sv. Damiánu a dostal na ni odpověď: „Františku! Znovu vybuduj můj dům, který je ohrožen zkázou.“

Hymnus na stvoření

Altissimu onnipotente bon
Signore,
tue so le laude la gloria e
l'honore et onne
benedictione.

Ad te solo, altissimo, se
konfano,
et nullu homo ene dignu te
mentovare.

Laudato si, mi Signore, cun
tucte le tue creature,
spetialmente messor lo frate
sole,
lo qual'è iorno, et allumini
noi per loi.

Et ellu è bellu e radiante cun
grande splendore,
de te, altissimo, porta
significatione.

Laudato si, mi Signore, per
sora luna e le stelle,
in celu l'ài formate clarite et
pretiose et belle.

Nejvyšší, všemocný, dobrý
Pane,
tobě bud' chvála, sláva,
čest a všechno
dobrořečení.

Patří tobě jedinému,
Nejvyšší,
a žádný člověk není hoden
vyslovit tvé jméno.

Ať tě chválí, můj Pane,
všechno, co jsi stvořil,
zvláště pak bratr
slunce,
neboť on je den a dává nám
světlo,
je krásný a září velkým
leskem,
vždyť je, Nejvyšší, tvým
obrazem.

Ať tě chválí, můj Pane, sestra
luna a hvězdy,
stvořils je na nebi jasné,
vzácné a pěkné.

Laudato si, mi signore, per
frate vento,
et per aere et nubilo et
sereno et onne tempo,
per lo quale a le tue
creature dai sustentamento.

Laudato si, mi Signore, per
sor aqua,
la quale è multo utile et
humile et pretiosa et casta.

Laudato si, mi Signore, per
frate focu,
per lo quale enn'allumini la
nocte,
ed ello è bello et iocundo et
robustoso et forte.

Laudato si, mi Signore, per
sora nostra matre terra,
la quale ne sustenta et
governa,
et produce diversi fructi con
coloriti flori et herba.

Laudato si, mi Signore, per
quelli ke perdonano per lo
tuo amore,

Ať tě chválí, můj Pane,
bratr vítr
a vzduch i oblaka,
jasná obloha i každé počasí,
kterým žívíš
své tvory.

Ať tě chválí, můj Pane,
sestra voda,
která je velmi užitečná,
pokorná, vzácná a čistá.

Ať tě chválí, můj Pane,
bratr oheň,
kterým osvětluješ
noc
a on je pěkný, příjemný,
mocný a silný.

Ať tě chválí, můj Pane, naše
sestra matka země,
která nás živí
a slouží nám
a rodí rozličné plody
s pestrými květy a trávou.

Ať tě chválí, můj Pane, ti,
kdo odpouštějí pro tvou
lásku

et sostengo infirmitate et
tribulatione.

Beati quelli ke 'l sosterrano
in pace,
ka da te, altissimo, sirano
incoronati.

Laudato si, mi Signore, per
sora nostra morte corporale,
da la quale nullu homo
vivente pò skappare.

Guai acquelli, ke morrano ne
le peccata mortali:
beati quelli ke trovarà ne le
tue sanctissime voluntati,
ka la morte secunda nol
farra male.

Laudate et benedicete mi
Signore,
et rengratiate et serviateli
cum grande humilitate.

a snášejí nemoci
a soužení.

Blaženi ti, kdo je snesou
v pokoji,
neboť ty, Nejvyšší,
dáš jim korunu.

Ať tě chválí, můj Pane, naše
sestra smrt těla,
žádný živý člověk jí nemůže
uniknout.

Běda těm, kdo zemřou v
smrtečných hříších.

Blaze těm, které nalezne
spojeny s tvou nejsvětější
vůlí, neboť druhá smrt jim
neublíží.

Chvalte mého Pána,
dobrořečte a děkujte mu
a služte mu s velikou
pokorou.